

วิกฤตพรวน ควน เครื่อง... สัญญาณ หายนะ ภาคใต้!

บทความพิเศษ

เขียนโดย สิริอัษฎา

วันศุกร์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙:๓๔ น.

Tweel

เมื่อระยะสิบวันมานี้ มีข่าวเล็ก ๆ ข่าวหนึ่งปรากฏขึ้น แต่หาใครให้ความสนใจแต่ประการใดไม่ เพราะเป็นเรื่องของไฟไหม้และเป็นไฟไหม้พรวนแห่งหนึ่งซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่รู้จักชื่อ นั่นคือพรวนเครื่อง แต่แท้จริงแล้วนี่คือสัญญาณอันตรายร้ายแรงที่กำลังเกิดหายนะขึ้นในพื้นที่ภาคใต้ตอนกลาง

และเมื่อเกิดหายนะขึ้นในภาคใต้ตอนกลางแล้ว ก็ย่อมส่งผลกระทบต่อทั้งภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่างด้วย

แต่เรื่องนี้ไม่มีใครสนใจ ที่ไม่สนใจก็เพราะไม่รู้และไม่เข้าใจ ไม่เว้นแม้กระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งได้กินใบอนุญาตของคนภาคใต้มาร่วม 50-60 ปี ก็ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวที่จะหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณา และแก้ไขปัญหาก็ปล่อยให้ภาคใต้พ้นจากหายนะที่วันนั้น

ก่อนอื่นอยากทำความรู้จักกับพรวนเครื่องเสียก่อน เพราะชื่อก็ประหลาดนัก เนื่องจากไม่ใช่ภาษาไทย แต่เป็นภาษาถิ่นแต่โบราณ ที่ยังคงใช้กันอยู่ในพื้นที่แถบนั้น เช่น ตำบลตะเคียนชะเมา ตำบลพังยาง อำเภอกระโดน บ้านพังเถียะ บ้านเจียงพง เป็นต้น

พรวนเครื่องนั้นเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำขนาดใหญ่ที่สุดในพื้นที่ภาคใต้ตอนกลาง และอาจกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้ก็ได้ พื้นที่ชุ่มน้ำนี้หมายถึงพื้นที่ที่มีน้ำไม่มากนัก แต่ก็มีตลอดปี พุดให้เห็นภาพได้ง่ายก็คือเป็นพื้นที่ที่มีน้ำสูงระดับแค่หัวเข่าหรือมากกว่านั้นก็ไม่มาก มีต้นจุดขึ้นตามธรรมชาติอยู่เกือบเต็มพื้นที่

พรวนเครื่องตั้งอยู่ในเขตรอยต่อของจังหวัดพัทลุงกับจังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นพื้นที่ติดต่อกับอุทยานแห่งชาติทะเลน้อยของจังหวัดพัทลุง โดยอุทยานแห่งชาติดังกล่าวนี้มีพื้นที่ติดต่อกับทะเลสาบสงขลาซึ่งเป็นทะเลสาบสำคัญแห่งหนึ่งของโลกที่มีอยู่ในประเทศไทย

พรวนเครื่องเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ แต่ทะเลน้อยนั้นเป็นพื้นที่แหล่งน้ำที่ไม่ลึกนัก มีความอุดมสมบูรณ์ทางนิเวศน์และเป็นแหล่งอาหารสำคัญของพื้นที่ภาคใต้ตอนกลาง ส่วนทะเลสาบสงขลาเป็นทะเลสาบขนาดใหญ่ อุดมสมบูรณ์ด้วยกุ้ง หอย ปู ปลาแม่น้ำแต่โบราณ เป็นแหล่งน้ำกินน้ำใช้และแหล่งทำมาหากินของคนภาคใต้ตอนกลางมายาวนาน

ดังนั้นทะเลสาบสงขลา ทะเลน้อย และพรวนเครื่อง จึงเป็นแหล่งทรัพยากรน้ำ แหล่งทรัพยากรอาหาร และเป็นแหล่งทำมาหากินของชาวบ้านที่ถักทออุตสาหกรรม และเป็นแหล่งนิเวศน์ของสัตว์สงวน สัตว์น้ำ สัตว์บกนานาชนิดที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย

ทะเลสาบสงขลาเป็นแหล่งน้ำใหญ่ ถ่ายเทไปถึงทะเลน้อย น้ำจากทะเลน้อยก็เชื่อมต่อถ่ายเทถึงพรวนเครื่อง ดังนั้นในฐานะแหล่งน้ำอันอุดมสมบูรณ์ก็ประจักษ์ชัดว่าความมีหรือความไม่มีน้ำของแหล่งใดแหล่งหนึ่งย่อมกระทบถึงกัน และสะท้อนถึงกัน

เมื่อ 50-60 ปีก่อนทะเลสาบสงขลาเล็ก ขนาดใช้ไม้ถ่อหยั่งบางก็ยังไม่ถึง จึงส่งผลให้ทะเลน้อยอุดมสมบูรณ์ตลอดปี เมื่อทะเลน้อยอุดมสมบูรณ์พรวนเครื่องก็อุดมสมบูรณ์ตามตลอดปีเช่นเดียวกัน

แต่มาบัดนี้ทะเลสาบสงขลาตื้นเขิน แม้มีความพยายามจะผลักดันแก้ไข แต่อดีตนายกรัฐมนตรียิ่งเงาบางคนอาจคิดว่ามีความรู้เกินใคร เข้าใจเอาเองว่าทะเลสาบคือทะเลเดียวกับอ่าวไทย จนทำให้โครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบต้องชะงักงันมาจนถึงบัดนี้

ทะเลสาบสงขลาตื้นเขินจนกระทั่งความร้อนเพิ่มขึ้น ทำให้สัตว์น้ำล้มตายจากและสูญพันธุ์มากมาย ส่งผลกระทบต่อทั้งทะเลน้อยให้เกิดความตื้นเขินและน้ำไม่อุดมสมบูรณ์ตลอดปีเหมือนแต่ก่อน แล้วกระทบไปถึงพรวนเครื่องด้วย ทำให้เกิดความแห้งแล้งขึ้น และทำลายระบบนิเวศน์ตลอดจนพืช สัตว์หลายเผ่าพันธุ์ต้องสูญพันธุ์และล้มตายจาก

ตั้งแต่โบราณกาลมา ประชาชนในพื้นที่ภาคใต้ตอนกลางได้ทำมาหากิน ได้พึ่งพาอาศัยทะเลสาบสงขลา ทะเลน้อยและพรวนเครื่องในทุกด้านไม่ว่าด้านแหล่งน้ำ ด้านอาหาร ด้านความอุดมสมบูรณ์และความสมดุลของสภาพแวดล้อม แต่มาบัดนี้มีแต่ความแห้งแล้ง และหายนะรออยู่เบื้องหน้า

การเกิดเหตุการณ์ไฟไหม้พรวนเครื่องที่กินพื้นที่เพลิงไหม้ถึง 6,000 ไร่ หมายถึงอะไรเล่า? มันไม่ใช่เพลิงไหม้ธรรมดา แต่มันสะท้อนความหมายแห่งหายนะที่กำลังเข้ามาเยือนพื้นที่ของภาคใต้ตอนกลางและภาคใต้ทั้งหมด

ทำไมจึงเกิดเหตุไฟไหม้? ที่ไฟไหม้ก็เพราะพรวนเครื่องแห้งแล้งขาดน้ำ จนต้นจุดที่อยู่เดิมเกือบทั้งพื้นที่ก็แห้งเหือดตาม สายลมแรงกล้าของลมพัดไม่ว่าลมพัดหลวง ลมพัดกลาง หรือลมพัดยาของฤดูกาลนี้ ยิ่งเพิ่มความแห้งแล้งและความร้อนมากขึ้น

ดังนั้นจึงสื่อแหลมต่อการเกิดเหตุเพลิงไหม้ เมื่อแหล่งชุ่มน้ำเกิดความแห้งแล้งปานนี้ พอมีเชื้อเพลิงเชื้อไฟเข้าไปถึงเท่านั้น ก็เกิดเพลิงลุกไหม้เผาผลาญไปอย่างรวดเร็ว

เพลิงไหม้พรวนเครื่องคราวนี้ไม่ต่างอันใดกับเมื่อครั้งขงเบ้งวางเพลิงเผาทัพโจโฉลิบหมื่นในสงครามทุ่งพิก้อง แต่นั่นเป็นป่าแฉมซึ่งมีหญ้าแฉม

แห่งสูงระดับศีรุษะเป็นอาณานิเวศณากว้าง

ขงมั่งลวงทัพของโจโจซึ่งนำโดยแฮหัวตันให้ถลาลึกเข้ามาในพื้นที่ป่าแฉมแห่งแห่งทุ่งพกบอง พอถึงเวลาทำการเข้าแล้ว แต่ไม่ก็ช่วยยามกองทัพลีหมื่นของโจโจก็มลายหายไปนกองเพลิง

ความรุนแรงของเพลิงในครั้งนั้นเป็นประการใด ลองนึกดูเอาเถิดว่าความรุนแรงนั้นก็เกิดขึ้นในพรควนเคิ่ง ณ เวลานั้นด้วย ดังนั้นหายณะจากเพลิงไหม้ครั้งนี่จึงทำลายแหล่งนี้เวศน์ แหล่งทรัพยากร อาหาร และภาวะแวดล้อมของพรควนเคิ่งที่ป่วยหนักอยู่แล้วให้ถึงกาลหายณะ

กระทบลงมาถึงอุทยานแห่งชาติทะเลน้อยและทะเลสาบสงขลาครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของพื้นที่นี้อีกด้วย

จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีประชากรหนาแน่นรวมกันแล้วร่วมครึ่งหนึ่งของประชากรภาคใต้ เอากันแค่ผู้แทนราษฎรของสามจังหวัดนี้ก็มีจำนวนรวม 30 คน

แต่เป็น 30 คนที่ไม่รู้สักรู้สาใด ๆ ต่อหายณะครั้งใหญ่ที่กำลังเกิดขึ้นในพื้นที่ใจกลางของภาคใต้ ไม่รู้สักรู้สาใด ๆ ต่อชีวิตความเป็นอยู่ของสรรพสัตว์ รวมทั้งประชากรภาคใต้ที่กำลังได้รับผลและจะต้องได้รับผลแห่งหายณะนี้ต่อไปอีกไม่รู้นานเท่าใด

หากพื้นดินธรรมชาติให้แก่พรควนเคิ่งดั้งเดิมไม่ได้ ทะเลน้อยและทะเลสาบสงขลาจะตายตามไปด้วย พื้นที่ประชาชนในพื้นที่สามจังหวัด คือสงขลา พัทลุงและนครศรีธรรมราชก็จะประสบหายนะในที่สุด และยอมส่งผลกระทบต่อทั่วทั้งภาคใต้อย่างไม่ต้องสงสัย

แล้วจะทำกันอย่างไร? จึงจะพื้นดินธรรมชาติสู่แผ่นดินดั้งเดิม พื้นดินความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ภาคใต้ดั้งเดิม

พี่น้องประชาชนภาคใต้ทรหดอดทนเสียสละกล้าหาญมาแต่บรรพกาล เรื่องน้อยเรื่องใหญ่หากเกี่ยวกับตนก็ไม่เคยกันร้องป่าวประกาศให้ใครช่วย แม้กระทั่งยามน้ำท่วมบ้านจนแม่หมูหมาไม่มีที่อาศัย แต่เป็นยามแผ่นดินไทยวิกฤต พี่น้องภาคใต้ยังสู้ทั้งบ้านเรือนขึ้นมากองกรุงเทพฯ เพื่อเคียงบาเคียงไหล่ต่อสู้กับพี่น้องร่วมชาติ จนบาดเจ็บพิการล้มตายไปมากมาย

ดังนั้นเราจึงไม่อาจนิ่งเฉยต่อหายณะใหญ่ที่กำลังเกิดขึ้นครั้งนี้ แต่จะทำประการใดนั้นก็ดู अबยังนึก

ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าบรรดาข้าราชการประจำในพื้นที่ก็หามีผู้ใดที่จะมีความใส่ใจที่จะแก้ไขปัญหาหรือที่พอมิบังโดยเฉพาะจากภาคประชาชนก็มีกำลังอันจำกัดนัก คือจำกัดทั้งกำลังความรู้ กำลังความสามารถในการแก้ไขปัญหา

แม้ในส่วนกลางแล้วก็แทบทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาของพรควนเคิ่ง ทะเลน้อยและทะเลสาบสงขลาแทบไม่ได้เลย ไม่เห็นหรือว่าเวลาผ่านมารวมสิบวันแล้ว ทั้งส่วนกลาง ทั้งระดับรัฐบาล ระดับกระทรวง แม้แต่ ส.ส. ในพื้นที่ก็ยังไม่มีการสืบเสาะเลย

แต่ประเทศไทยของเรายังโชคดีที่เรามีพระมหากษัตริย์อันประเสริฐ ที่ทรงรู้แจ้งแทงตลอดในสภาพความเป็นไปในราชอาณาจักรแห่งนี้

ทรงศึกษา ทรงรวบรวมข้อมูล และได้พระราชทานกระแสพระราชดำริในการอนุรักษ์พื้นที่พรควนเคิ่งมาร่วม 20 ปีแล้ว ดังนั้นปัญหาอันวิกฤตอันแผ่นดินไรที่พึ่งพาอาศัยได้แล้วเช่นนี้ ก็ยังมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะทรงพระราชทานพระราชดำริและแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้อย่างแน่นอน

คุณเอกสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีทั้งหลาย แม้กระทั่งข้าราชการประจำ ถึงไม่รู้ไม่เข้าใจที่จะแก้ไขปัญหาวิกฤตอันกำลังเกิดเป็นหายนะในภาคใต้ก็ตาม แต่ถ้าหากยังรู้ที่จะเข้าไปเฝ้าฯ เพื่อขอรับพระบรมราชวินิจฉัยและพระราชดำริในการแก้ไขหายณะครั้งนี้ ก็ยังพอมิมีความหวังและนี่ก็คือความหวังที่พี่น้องประชาชนภาคใต้กำลังรอคอยอยู่

รีบขอเข้าเฝ้าฯ กราบพระบาท ขอรับพระราชทานแนวทางและวิธีการพื้นดินธรรมชาติสู่แผ่นดินภาคใต้โดยไวเถิด.

หมายเหตุ : บทความเรื่องนี้ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ASTV ผู้จัดการรายวัน เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2552